

BHMagazino

SPECIAL ISSUE

MY ISLAND REVIEWS

STORIES TO ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΑΝΕΜΩΝ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ Σ. 8, 12

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΜΙΝΑΣ, NOBU MATSUHISA Σ. 18, Σ. 28

ΤΕΧΝΗ, ΜΟΔΑ, TRENDY SPOTS, NIGHTLIFE, WATER SPORTS Σ. 36, 26, 22, 16, 46

9 772623 493002 26

● Η Τζάκι Κένεντι-Ωνάση επιβιβάζεται στην προκυμαία της Μυκόνου, το Πολεμικό Ναυτικό φροντίζει για την ασφάλειά της και ο πελεκάνος Πέτρος την υποδέχεται!

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΛΙΟ

Ποιοι ήταν αλήθεια οι πρώτοι VIP επισκέπτες της κοσμοπολίτικης σήμερα βασιλίσσας των Κυκλάδων; Πάμε πολλά χρόνια πίσω. Τον Ιούλιο του 1845 ο Ασμους Χάινριχ Φρίντριχ Λυτ, γερμανός θεολόγος, διδάκτωρ της Φιλοσοφίας και (κυρίως) προσωπικός ιερέας της βασίλισσας Αμαλίας, και η οικογένειά του ξανοίγονται για κρουαζιέρα στο Αιγαίο με το βασιλικό κότερο «Λέων». Μία από τις πρώτες στάσεις τους είναι και η Μύκονος, όπως η δανέζα σύζυγος του Λυτ, Χριστιάνα, περιγράφει στο ημερολόγιό της («Αρμενίζοντας – Πέντε ταξίδια στο Αιγαίο 1845-1851», εκδ. Ερμής): «Επειδή το λιμάνι είναι πολύ ανοικτό και το πιάνουν οι βοριάδες, αγκυροβολήσαμε σ' έναν κοντινό του κολπίσκο που δεν θυμάμαι πώς λέγεται. Από το σημείο όμως εκείνο ως τη Χώρα ήταν αρκετός δρόμος και τον κάναμε βέβαια περπατώντας. Η Χώρα είναι πολύ όμορφη. Θελήσαμε να συναντήσουμε τον δήμαρχο. Ο ίδιος δεν ήταν σπίτι και παρουσιάστηκε ο γιος του, ένας γαλανομάτης νεαρός που ήταν φοιτητής, και προθυμοποιήθηκε να μας συνοδεύσει στον περίπατό μας...».

Άρεσε το πάμφτωχο τότε νησί στους υψηλούς επισκέπτες του. Και όσο και αν θεωρούμε πως η Μύκονος που γνώρισαν οι Λυτ δεν έχει σχέση με τη σημερινή Μύκονο, υπάρχουν ακόμη μικρές γωνιές, όπως και σε όλο το Αιγαίο, που έχουν διατηρήσει σχεδόν ανέπαφη τη γοητεία τους μέσα στον χρόνο. Αυτή την κρυμμένη γοητεία που δειλά-δειλά ανακάλυψαν οι ευκατάστατοι ευρωπαίοι περιηγητές κατά τα χρόνια του Καποδίστρια και του Οθωνα (οπότε περιορίστηκαν τα κρούσματα πειρατείας και μπορούσαν να ταξιδεύουν πιο εύκολα) και που πολλές δεκαετίες μετά έγινε εξώφυλλο σε όλα τα διεθνή έντυπα. Κυρίως από το '50 και το '60, οπότε ξεκίνησε στα στενά της η παρέλαση των διασημοτήτων, των ισχυρών του χρήματος και των κοσμικών που ο ένας μετά τον άλλο ανακάλυπταν εκστασιασμένοι τη γοητεία του ελληνικού καλοκαιριού. Μια παρέλαση από τις πιο εντυπωσιακές στην ιστορία του διεθνούς τουρισμού. Και από τις πιο επικερδείς για την τοπική κοινωνία.

Από τους πρώτους επισκέπτες της, τότε που ακόμη η λέξη τουρισμός δεν υφίστατο, τουλάχιστον για τα νησιά του Αιγαίου, ήταν οι επιστήμονες της Γαλλικής Αρχαιολογικής Σχολής που από το 1873, επί βασιλείας Γεωργίου Α', ξεκίνησαν ανασκαφές στη Δήλο. Η κοντινή Μύκονος ήταν ο ιδανικός προορισμός για να ξεκουράζονται. Οι πρώτοι αθηναίοι παραθεριστές, νέοι και νέες που προέρχονταν κυρίως από γνωστές και σημαντικές οικογένειες, άρχισαν να πηγαίνουν μετά τα τέλη της δεκαετίας του '40. Ανάμεσά τους (όπως θυμάται και ο Ζάχος Χατζηφωτίου που υπήρξε αυτόπτης μάρτυρας της τουριστικής ανάπτυξης του νησιού) η Μελίνα Μερκούρη, η Ελένη Βλάχου, ο Δημήτρης Χορν... Η Μύκονος δεν είχε ακόμη ρεύμα και τότε το ταξίδι με πλοίο από τον Πειραιά μπορεί να διαρκούσε και δέκα ώρες. Ωστόσο η λιτή ομορφιά της Χώρας, η υψηλή ποιότητα καθεμιάς από τις δεκάδες παραλίες που στολίζουν την ακτογραμμή και αυτή η αίσθηση ξεγνοιασιάς και ανεμελιάς που σου χαρίζει (και σου χαρίζει πάντα) το Αιγαίο λειτουργούσαν σαν μαγνήτες για όλο και περισσότερους επισκέπτες.

«Από το καλοκαίρι του 1948 μπήκε στη ζωή μου ένα στοιχείο πολύτιμο, που μου χαρίζει σταθερά μια χαρά ανεκτίμητη: η Μύκονος», γράφει ο Μ. Καραγάτσης, και πολλοί ήταν εκείνοι που θα συμφωνούσαν μαζί του. Ανάμεσά τους ο Χορν και η σύζυγός του Άννα Γουλανδρή, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής (που πρωτοανακάλυψε τη Μύκονο προτού τη μάθουν οι πολλοί και που επέστρεψε σε αυτήν αρκετές φορές για να ξεκουραστεί), αλλά και ο Αριστοτέλης Ωνάσης και ο Σταύρος Νιάρχος. Οι δύο εφοπλιστές θα αγκυροβολούσαν συχνά τα σκάφη τους σε κάποιον από τους

Μία ακόμη κοσμική παρέα στα στενά της Μυκόνου, στις αρχές της δεκαετίας του '70. Διακρίνονται ο Βασίλης Γουλανδρής, ο Λεωνίδας Παπάγος και ο Δημήτρης Χορν.

Η αρχή έγινε με τον Πέτρο κατά τη δεκαετία του '50, ακολούθως όμως τον διαδέχθηκαν και άλλοι πελεκάνοι, πρόθυμοι πάντα να ποζάρουν για τους φωτογράφους, σε αντίθεση με αρκετούς κοσμικούς επισκέπτες του νησιού που συχνά προσπαθούσαν να περάσουν απαρατήρητοι.

V. ΜΥΚΟΝΟΣ Vintage

Τζάκι Κένεντι-Ωνάση, Δημήτρης Χορν και Μελίνα Μερκούρη ήταν από τους πρώτους που ανακάλυψαν το Νησί των Ανέμων.

ΜΥΚΟΝΟΣ ΤΩΡΑ!

The party is

*Κάθε καλοκαίρι το απόλυτο
καταφύγιο των ανά τον κόσμο
μεγιστάνων, διασημοτήτων και jet
setters συγκεντρώνει επάνω του
όλα τα βιβλήματα και τα φηλας.*

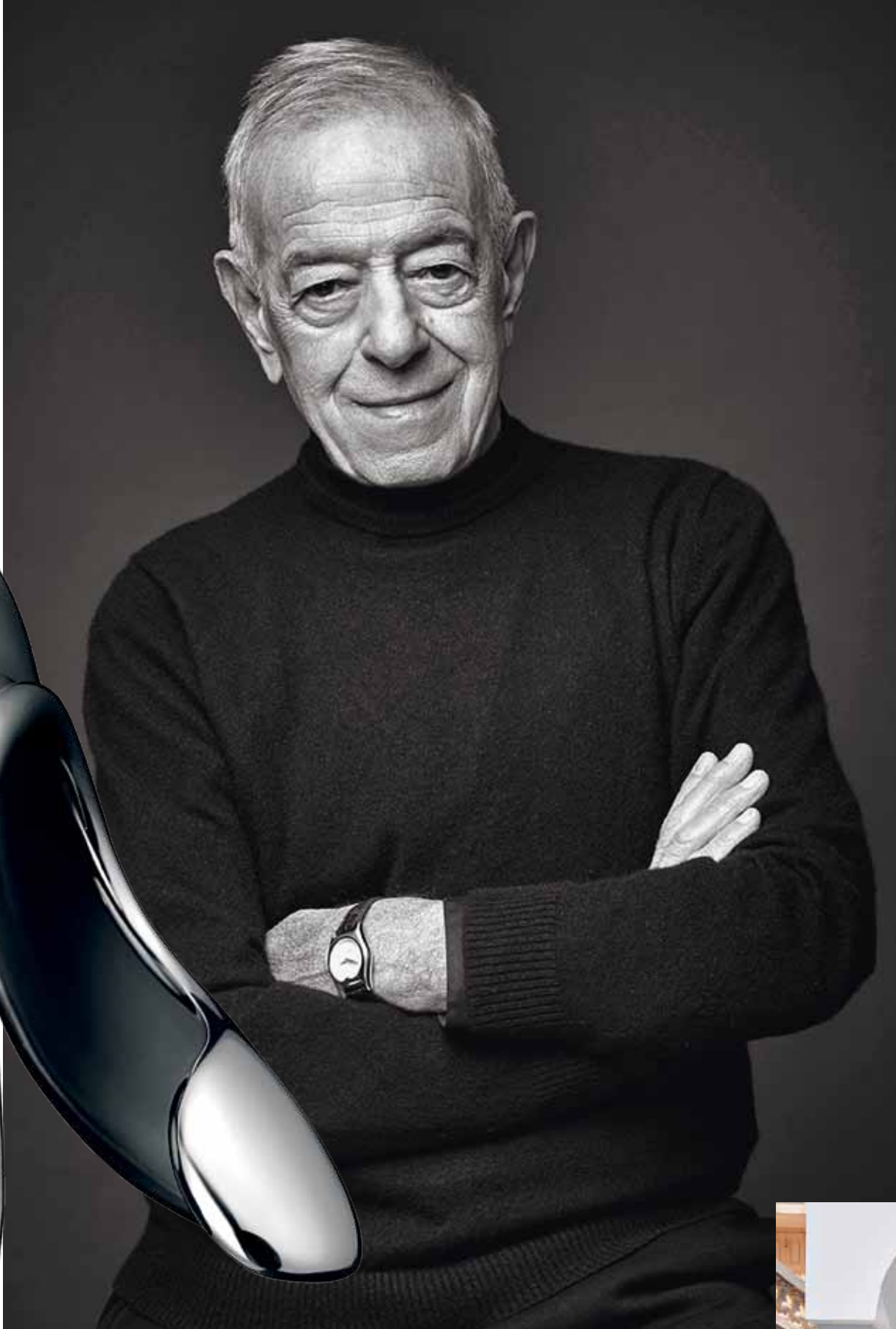
ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΦΕΤΣΑ

Τα φώτα στη Μύκονο οβήνουν μόνο όταν ο ήλιος έχει ανέβει ψηλά στον ουρανό. Στην πραγματικότητα, όμως, οι προβολείς από τα εκατοντάδες μικρά και μεγάλα spots, τα οποία φιλοξενούν χιλιάδες τουρίστες από ολόκληρο τον πλανήτη, παραμένουν ανοιχτά. Οι χρυσαφένιες αχτίδες του ήλιου μπλέκουν αρμονικά με τις αντανάκλασεις που αφήνουν τα αστέρια στα τirkουάζ νερά και στην άμμο. Ίσως το Νησί των Ανέμων είναι το μοναδικό μέρος στον κόσμο όπου συμβαίνει κάτι τέτοιο. Ενας κατάλευκος, πανέμορφος προορισμός, κάπου στο Αιγαίο, που εδώ και αρκετές δεκαετίες έχει τραβήξει το ενδιαφέρον των διεθνών media. Η Μύκονος είναι σίγουρα ένας από τους ωραιότερους καλοκαιρινούς προορισμούς του πλανήτη. Η δημοφιλέστατη Μγκonos, εκεί όπου το παλιό σμίγει με το καινούργιο, με έναν «περίεργο», θεαματικό πάντα τρόπο, έχει αναδειχθεί σε αυτό που χαρακτηρίζουμε top summer getaway. Τα λόγια του βρετανού συγγραφέα Λόρενς Ντάρελ γύρω από το λουσμένο στο φως του Αιγαίου νησί αναδεικνύουν την ξεχωριστή γοητεία που εκπέμπει αλλά και τη μεγαλειώδη φιλοξενία των κατοίκων του. «Η μικρή Μύκονος δεν θα απογοητεύσει ποτέ τους ξένους επισκέπτες της» σημειώνει ο Ντάρελ. «Ακόμη και τον Αύγουστο, όταν επικρατεί χάος πραγματικά, στη Χώρα, την αποκαλούμενη main town, οι κάτοικοι, όλοι αυτοί οι οποίοι προσφέρουν υπηρεσίες στους τουρίστες, θα εξυπηρετήσουν με τον καλύτερο τρόπο» επισημαίνει ο γνωστός συγγραφέας. Αρκετά χρόνια μετά, ο big star Ράσελ Κρόου «συμπυκνώνει» μέσα σε μία φράση αυτό που εκπέμπει το Νησί των Ανέμων προς τα έξω. Ολο αυτό που κάνει τη Μύκονο ξεχωριστή, μοναδική, υπέροχη: «Ειλικρινά, δεν μπορώ να καταλάβω πώς υπήρχα πάνω στον πλανήτη τόσο χρόνια χωρίς να έχω επισκεφθεί τη Μύκονο. Θα επιστρέψω» δήλωσε ένας από τους σημαντικότερους ηθοποιούς της εποχής μας. «Η Μύκονος είναι το νησί που άγγιξαν μαγικά οι θεοί» συμπλήρωσε ο Κρόου, ο οποίος έκανε ατέλειωτες «Mykonian» διαδρομές οδηγώντας μια «γουρούνα».

Οι ολύμπιοι θεοί κάνουν... party με τους Atwood, Valentino, Νιάρχου

Αν γυρίσεις το βλέμμα σου στον ουρανό, έχεις πραγματικά την αίσθηση ότι ο Απόλλωνας και η Αρτεμις, οι οποίοι σύμφωνα με τη μυθολογία γεννήθηκαν απέναντι στη Δήλο, παίζουν ένα μαγευτικό παιχνίδι με το φως. Το φως που ο διάσημος σχεδιαστής παπουτσιών και γνωστό party animal, Brian Atwood, χαρακτηρίζει ως «peculiar rose-gold Mykonian light». Κάτω από αυτό το υπέροχο χρυσό και ροζ φως, ο Atwood διοργάνωσε ένα μεγάλο πάρτι on the beach, με τους Valentino, Peter Dundas, Ευγενία Νιάρχου και Λίντσεϊ Λόχαν να διασκεδάζουν απολαμβάνοντας συλλεκτική σαμπάνια Armand de Brignac μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Τελικά, ναι! Η Μύκονος είναι η «νέα Ιμπιζα». Είναι το νησί με τις υψηλών προδιαγραφών υπηρεσίες που έχει συγκεντρώσει jet setters, μεγιστάνες του πλούτου, διάσημους stars, top models και πάρα πολλούς βέβαια ανώνυμους επισκέπτες, οι οποίοι χαίρονται στο έπακρο τη διαμονή τους. Η Μύκονος είναι το απόλυτο party island. Ξέφρενοι ρυθμοί, ατελείωτη διασκέδαση, οι ωραιότεροι άνθρωποι του πλανήτη στις θάλασσες και στις παραλίες του. Ποιο όμως είναι το μεγάλο μυστικό της... Mykonian επιτυχίας; Μα ότι το νησί, παρά τα σίφη τουριστών που φιλοξενεί, κρατά τη φυσιογνωμία του.

Ο βιρτουόζος σχεδιαστής Μηνάς Σπυρίδης, γνωστός παγκοσμίως με την υπογραφή «Minas», και μία από τις εντυπωσιακές δημιουργίες του.

*Ο διεθνούς φήμης δημιουργός
μιλάει για τη μυθιστορηματική
ζωή του και για τον μεγάλο
έρωτα με το Νησί των Ανέμων.*

Minas

«ΤΗ ΜΥΚΟΝΟ»

●
Μενταγιόν
by «Minas».
Κάτω: Το κατάστημα
του Μηνά στη Χώρα
της Μυκόνου.

ΑΠΟ ΤΟΝ **ΖΑΧΟ ΜΟΥΛΙΝΟ**

Από τους χωματόδρομους της Νέας Ιωνίας και της μεταπολεμικής Ελλάδας, στη Νέα Υόρκη, την Ιταλία, το Λονδίνο..... Ο Μηνάς Σπυρίδης, γνωστός παγκοσμίως με την υπογραφή «Minas», έχει κατακτήσει τις μεγαλύτερες αγορές του πλανήτη και παρ’ όλα αυτά δεν σταματά να δημιουργεί. Στη μακρόχρονη και επιτυχημένη πορεία του έχει σχεδιάσει από κοσμήματα έως φωτιστικά και χρηστικά μικροαντικείμενα.

Τον συναντήσαμε στο σπίτι του, στα βόρεια προάστια της Αθήνας, όπου μας υποδέχθηκε χαμογελαστός παρέα με τον μικρό το δέμας τετράποδο φίλο του. Ανθρωπος αλέγρος, αληθινός και αυτοδημιούργητος, γεμάτος πάθος για τη μουσική, σε κερδίζει αμέσως με την αμεσότητα του λόγου του. Καθίσαμε στο γραφείο του – το οποίο έχει σχεδιάσει ο ίδιος, όπως και πολλά ακόμη έπιπλα –, άνοιξε τους αγαπημένους του ενισχυτές McIntosh και ξεκίνησε να ξετυλίγει το κουβάρι της ζωής του υπό τη μελωδία των πλήκτρων του πιάνου του πορτορικανού μουσικού Νόρο Μοράλες.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην προσφυγική γειτονιά της Νέας Ιωνίας. Λίγα τετράγωνα από το πατρικό του βρίσκονταν τα σπίτια του Στέλιου Καζαντζίδη και της Μαρίας Φαραντούρη. «Ως παιδί είχα κουρασθεί από τα βαριά μικρασιατικά ακούσματα της περιοχής μου και αναρωπιόμουν αν υπάρχει πιο χαρούμενη μουσική. Από μικρός μου άρεσε να ζωγραφίζω είτε στο χρώμα είτε σε λευκό χαρτί, που ήταν δυσεύρετο εκείνη την εποχή. Προτού κλείσω τα 14 κέρδισα το πρώτο βραβείο σκιτσάροντας το πορτρέτο ενός πρόσφυγα» διηγείται δείχνοντας το έργο που σήμερα κοσμεί τη βιβλιοθήκη του. Τα πρώτα ερεθίσματα για την τέχνη τα πήρε από τον στρατιωτικό πατέρα του, ο οποίος ζωγράφιζε τοπία όταν επέστρεφε το απόγευμα στο σπίτι. Στα 15 του χρόνια αποφάσισε να αφήσει το σχολείο – σκοτεινιάζει όταν θυμάται τη βίτσα του δασκάλου και το μουρουνέλαιο που του έδιναν στα χρόνια του Εμφυλίου – και να πιάσει δουλειά δίπλα στους χρυσοχόους του οίκου κοσμημάτων «Βουράκη», αρχικά ως παιδί για όλες τις δουλειές. «Για να μη λένε ότι ήμουν αμόρφωτος αγόρασα ένα σύστημα Linguaphone και έμαθα να μιλάω και να γράφω ιταλικά» εξομολογείται. «Έπαιζα και βιολί εκείνη την περίοδο, αλλά μου είπαν ότι ήμουν φάλτσος και το άφησα» λέει και συμπληρώνει: «Είχα πάθος με τη μουσική, αλλά τελικά έγινα designer, εν αντιθέσει με τον Κιθ Ρίτσαρντς που ξεκίνησε για designer και έγινε μουσικός».

Με τον κιθαρίστα των Rolling Stones διατηρεί μακρά φίλια. Ο βρετανός μουσικός έχει φωτογραφηθεί για το διάσημο περιοδικό «GQ» φορώντας ένα εκπληκτικό ρολόι, με αεραγωγό για να μην ιδρώνει το χέρι, το οποίο φέρει την υπογραφή «Minas» και σχεδιάστηκε για τον διάσημο οίκο Georg Jensen. «Όταν κάνω λεφτά θα ήθελα να βγάλω πάλι στην αγορά αυτό το ρολόι, καθώς κατασκευάστηκε σε 1.000 κομμάτια και έγινε ανάρπαστο. Αυτή τη φορά όμως θέλω να του προσθέσω δείκτη για τα δευτερόλεπτα» λέει χαμογελαστός. Εκτός από τον διάσημο κιθαρίστα, ο πολυδιάστατος designer διατηρεί στενή φίλια και με άλλους πασίγνωστους μουσικούς, όπως ο Ρόνι Γουντ και ο Τονίνο Καροτόνε. Ο ευρηματικός Μηνάς έχει σχεδιάσει ακόμη και guitar slides – παραμορφώνουν τον ήχο της ηλεκτρικής κιθάρας – για τους Γουντ και Ρίτσαρντς.

Το 1958, προτού υπηρετήσει τη θητεία του στο Πολεμικό Ναυτικό, είχε κερδίσει ακόμη μία διάκριση κατακτώντας το Πανελλήνιο Πρωτάθλημα στην ποδηλασία, ως αθλητής της ΑΕΚ. Λίγο αργότερα, στο Κέντρο Εκπαίδευσης Παλάσκα, όπου βρισκόταν, εκμεταλλεύθηκε το πηγαίο ταλέντο του στο σκιτσάρισμα, αποτυπώνοντας σε τέσσερις τόμους τα πυροβόλα όπλα караβιών με εντυπωσιακή λεπτομέρεια, από τα γρανάζια έως τα υδραυλικά συστήματα. «Έκανα 27 μήνες στο Ναυτικό, τους 25 πηγαινοερχόμουν με τη βέσπα ζωγραφίζοντας όλη μέρα» λέει σιγοτραγουδώντας τη μελωδία που ακούγεται από τα ηχεία.

Από την Αστόρια στην 5η Λεωφόρο

Μετά το στρατιωτικό του, ο Μηνάς ψάχνεται και ταξιδεύει σε αρκετές χώρες. Επιστρέφει στην Ελλάδα, πειραματίζεται με το κόσμημα και φεύγει για τις ΗΠΑ λίγους μήνες μετά τον Απρίλιο του 1967 και το πραξικόπημα των συνταγματαρχών. «Ταξίδεψα στη Νέα Υόρκη με εισιτήριο χωρίς επιστροφή και 200 δολάρια στην τσέπη, από τα οποία ξόδεψα τα 45 στο ταξί για το Νιου Τζέρσεϊ. Παρότι ήμουν χωρίς χρήματα και δεν μιλούσα αγγλικά, δεν φοβήθηκα ποτέ. Πίστευα πάντα στον εαυτό μου» εξομολογείται, υπογραμμίζοντας: «Για εμένα η Αμερική ήταν ένας πολύ μεγάλος τοίχος που δεν μπορείς εύκολα να ανέβεις, και από πίσω του κρυβόταν ο παράδεισος. Πάλεψα να τον υπερπηδήσω. Εκεί τελειοποίησα την τεχνική μου, καθώς

ΤΗ ΛΑΤΡΕΥΩ»

Κοσμοπολίτικα **ΒΗΜΑΤΑ** **ON THE BEACH**

Οι πιο δημοφιλείς και πολυούχναστες ακτές της Μυκόνου συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον των ανά τον κόσμο jet setters καθώς και την προσοχή των διεθνών επενδυτών.

ΑΠΟ ΤΟΝ **ZAXO MOYAINO**

Ο κοσμοπολίτικος παράδεισος της Μυκόνου έχει κλέψει εδώ και δεκαετίες τις καρδιές της διεθνούς καλλιτεχνικής «αφρόκρεμας» και του παγκόσμιου jet set και αποτελεί βιτρίνα του ποιοτικού ελληνικού τουρισμού. Μυθικά ονόματα του εφοπλισμού, των επιχειρήσεων, του πνεύματος και του fashion world συνδέθηκαν με το Νησί των Ανέμων και περπάτησαν στα γραφικά Ματογιάννια του. Η Μύκονος άρχισε να μεταμορφώνεται σε βασίλισσα των Κυκλάδων τη δεκαετία του 1960 και σήμερα συγκαταλέγεται στους δημοφιλέστερους καλοκαιρινούς προορισμούς του πλανήτη.

Το «μυστικό» της μαγείας του νησιού είναι ότι συνδυάζει την απaráμιλλη φυσική ομορφιά με τις παροχές υπηρεσιών πολλών αστέρων. Οι απέραντες χρυσαφένιες αμμουδιές με τα τρκουάζ νερά «δένουν» αρμονικά με τα υπερπολυτελή beach bars και τα πολυβραβευμένα εστιατόρια διάσημων σεφ, έτοιμων να ικανοποιήσουν τις πιο υψηλές γαστριμαργικές απαιτήσεις των πελατών τους, όπως για παράδειγμα του εκκεντρικού τούρκου σεφ Νουσρέτ Γκιοκτσέ – γνωστού ως «Salt Bae» – που άνοιξε πρόσφατα εστιατόριο της αλυσίδας του σε ειδυλλιακό σημείο της Χώρας.

Αναλυτικότερα, ο διάσημος τούρκος σεφ δεν είναι ο μόνος που αποφάσισε, εφέτος το καλοκαίρι, να επενδύσει στον... αέρα της Μυκόνου. Τεράστια ξενοδοχειακά brands όπως η Marriott, αλλά και φημισμένα spots της Ιμπιζα όπως το bar-restaurant «Blue Marlin» και το club «Pacha» φιλοδοξούν να ανεβάσουν τον ανταγωνισμό και να κερδίσουν μερίδιο της αγοράς του νησιού που δεν σταματά να αναπτύσσεται και να εκπλήσσει. Αξίζει να σημειωθεί ότι το 2019 η Μύκονος αποτέλεσε την αφετηρία του Gumball 3000, ενός διεθνούς ετήσιου ράλι στο οποίο συμμετέχουν supercars που οδηγούν σαρ του Χόλιγουντ, γαλαζοαίματοι, μεγιστάνες και celebrities. Το Gumball 3000 ένωσε την Ψαρού και το «Nammos» με τις αμμουδιές των Βαλεαρίδων, με ενδιάμεσες στάσεις μεταξύ άλλων στη Βενετία και στο Μονακό.

Το Νησί των Ανέμων φημίζεται για τις κοσμοπολίτικες ακτές του – ειδικά στο νότιο τμήμα του – και για την πληθώρα επιλογών που προσφέρει στον επισκέπτη. Ακολουθούν έξι επιλογές για «βουτιές» στη διασκέδαση, στη γαστρονομία και στα κρυστάλλινα νερά της Μυκόνου.

ΨΑΡΟΥ

Απέχει περίπου 5 χλμ. από τη Χώρα και τραβάει σαν μαγνήτης στην απαλή άμμο και τα σμαραγδένια νερά της προσωπικότητες από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Η παραλία που γνωρίζει ημέρες (και νύχτες) δόξας από τη δεκαετία του '80 είναι φυσικά προστατευμένη από τον αέρα. Αρρηκτα συνδεδεμένο με αυτήν είναι το beach bar-restaurant «Nammos» που διαχρονικά αποτελεί πόλο έλξης του διεθνούς jet set. Αραβες, τούρκοι και ισραηλινοί μεγιστάνες του πλούτου και ρώσοι ολιγάρχες επιλέγουν το «Nammos» και για τα φαντασμαγορικά πάρτι που διοργανώνει με διάσημους τραγουδιστές και όχι μόνο.

«Nammos»

Nobu

MATSUHIRA

Ο διεθνούς φήμης ιάπωνας chef και επιχειρηματίας που δίνει το gourmet «παρών» και στο κυκλαδίτικο νησί μίλησε στο BHMagazino για τα παιδικά του χρόνια, για τις αποτυχίες που τον πείσωσαν περισσότερο από τις επιτυχίες και για τον κορήνιό του φίλο και συνεργάτη Ρόμπερτ Ντε Νίρο.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΗ ΤΡΙΓΚΑ

Ο άνθρωπος πίσω από τη δυναστεία των ομώνυμων εστιατορίων σε ολόκληρο τον κόσμο λατρεύει τη Μύκονο, συγκινείται κάθε φορά που βλέπει το ελληνικό φως και πλέκει το εγκώμιο της χωριάτικης σαλάτας!

Πώς ξεκίνησε για εσάς αυτό το «ταξίδι» στον χώρο της υψηλής γαστρονομίας;

«Κάπως γλυκόπικρα! Ο πατέρας μου πέθανε σε ένα τροχαίο όταν ήμουν οκτώ ετών, τότε ένας από τους μεγαλύτερους αδελφούς μου με πήγε σε ένα εστιατόριο sushi. Δεν είχα μπει ποτέ σε κάτι παρόμοιο και η εμπειρία εκείνη μου είναι ακόμη αξέχαστη. Σήμερα μπορεί κανείς να βρει sushi σχεδόν παντού. Ετσι “ρούφηξα” εκείνη τη στιγμή ολοκληρωτικά, σαν να ήταν η τελευταία που θα ζούσα. Ακόμη θυμάμαι τον χώρο ακριβώς όπως ήταν, σχεδόν με το που κάθισα στο τραπέζι η ζεστασιά του με πλημμύρισε».

Ήταν κάτι το οποίο ονειρευόσασταν από μικρός;

«Ούτε στα πιο τρελά μου όνειρα! Ολα πήραν τον δρόμο τους ύστερα από εκείνο το εστιατόριο. Αλλά φεύγοντας από εκεί ήμουν πιο σίγουρος από ποτέ για το τι ήθελα να κάνω».

Υπήρχε κάποια οικογενειακή παράδοση γύρω από το συγκεκριμένο επάγγελμα;

«Καμία απολύτως, μάλλον ήμουν πρωτοπόρος και σε αυτό».

Υπήρξαν κάποια πρόσωπα τα οποία σάς ενέπνευσαν;

«Μικρότερος παρακολουθούσα έντονα τη μητέρα να μαγειρεύει στην κουζίνα. Εβλεπα με πόση αγάπη προετοίμαζε τα γεύματα και εντυπω-

«Η ΜΥΚΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΑΓΙΚΗ»

● Ο καλλιτέχνης Petrit Halilaj κατά το σπύσιμο της έκθεσης «The Palace at 4 a.m.» που παρουσιάζεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Μυκόνου.

Η Μύκονος δεν φημίζεται μόνο για τα διάφανα νερά, τις πορνευτικές βίβλες και το ακατάπαντο clubbing. Στα σοκάκια της Χώρας, στις κοσμοποητικές ακτές αψηλά και στη γευτονική Δήλο το φηστότεχνο κοινό έχει την ευκαιρία να γνωρίσει το έργο ελλήνων και ξένων δημιουργών.

● Το έργο «Reflect» από την εικαστική εγκατάσταση «Sight» του βρετανού γλύπτη Αντονι Γκόρμλεϊ στη Δήλο.

ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΑΝΕΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ τέχνης

●
Το έργο
«Pelage»
της Μαρίας
Λοϊζίδου στο
Αρχαιολογικό
Μουσείο
Μυκόνου.

ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΥ

Όταν η λέξη Μύκονος περνάει από το μυαλό, δημιουργούνται σε αυτό πολλές εικόνες. Βαθύπλουτοι μεγιστάνες οι οποίοι μιλούν σε γλώσσες που δεν έχουμε διδαχθεί ακόμη σε φροντιστήρια και μετακινούνται με... τριαξονικά τζιπ, ελικόπτερα και κότερα καθ' οδόν ή εν πλω για το επόμενο πανάκριβο εστιατόριο, για την επόμενη κοσμική παραλία, για το επόμενο απομονωμένο retreat στο Νησί των Ανέμων. Παράλληλα, ορδές τουριστών κατακλύζουν τους στενούς δρόμους και διαγκωνίζονται επικινδύνως με τα διερχόμενα οχήματα προσπαθώντας να πιάσουν στον αέρα λίγο από το αιωρούμενο γκλάμουρ. Αυτό το ετερόκλητο πλήθος που αναζητεί τον μύθο του στην Ελλάδα διά της Μυκόνου μπορεί να ξεφύγει για λίγο από την πεπατημένη του ελληνικού καλοκαιριού και να δει τέχνη. Κατ' αρχάς την προσφέρουν το ίδιο το νησί και ο δήμος του. Η Δημοτική Πινακοθήκη Μυκόνου στεγάζεται σε ένα κτίριο του 19ου αιώνα στο Ματογιάννι και φέρει το όνομα «Μαρία Ιγγλέση» (από την οικογένεια που το δώρισε στο νησί για τη λειτουργία του πρώτου δημόσιου ιατρείου και μετέπειτα της δημοτικής βιβλιοθήκης). Λειτουργεί την περίοδο του καλοκαιριού μέχρι το τέλος Οκτωβρίου προσφέροντας βήμα σε καλλιτέχνες μέσα από περιοδικές εκθέσεις. Τα τελευταία χρόνια λειτουργεί και η Αίθουσα Στέφανου Συριώτη στην οδό Μελετοπούλου, όπου φιλοξενούνται συνήθως εκθέσεις αντικειμένων τέχνης, ενώ παρουσιάζονται και εικαστικές εγκαταστάσεις στο ημιτελές κτίριο του επιβατικού σταθμού στο παλιό λιμάνι. Εφέτος η Δημοτική Πινακοθήκη ετοιμάζει και ένα αφιέρωμα στην ίδια τη Μαρία Ιγγλέση (1882-1942) – από 23/8 έως 20/9 –, η οποία είχε γεννηθεί στη Μύκονο και υπήρξε μία από τις πρωτοπόρους της ζωγραφικής των αρχών του 20ού αιώνα, εκπροσωπώντας μάλιστα τη χώρα στην πρώτη Διεθνή Εκθεση της Ρώμης το 1911.

Αρχαία και σύγχρονη τέχνη σε Μύκονο και Δήλο με την υπογραφή NEON και Εφορείας Αρχαιοτήτων Κυκλάδων

Οποιος βρεθεί στη Μύκονο και αγαπάει τη σύγχρονη τέχνη αξίζει να αναζητήσει το Αρχαιολογικό Μουσείο του νησιού στην περιοχή Καμινάκι πάνω από το παλιό λιμάνι, όπου φιλοξενείται η έκθεση «The Palace at 4 a.m.» σε συνεργασία του Πολιτιστικού Οργανισμού NEON και της Εφορείας Αρχαιοτήτων Κυκλάδων. Τα αρχαία εκθέματα του μουσείου συνυπάρχουν με 32 έργα σύγχρονης τέχνης από 13 καλλιτέχνες, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και η πρόσφατα βραβευθείσα με τον Αργυρό Λέοντα στην Μπιενάλε της Βενετίας Χάρις Επαμεινώνδα, η Ρένα Παπασπύρου και η Λίνα Μπένγκλις. Ο τίτλος της έκθεσης είναι δανεισμένος από το ομώνυμο γλυπτό του Αλμπέρτο Τζιακομέτι, μια μικρή σύνθεση που αναπαριστά ένα ανάκτορο πριν από το ξημέρωμα, μια σκηνή η οποία εν προκειμένω χρησιμοποιείται «για να επικαλεστεί τα πνεύματα, τις τελετές και τους μύθους που στοιχειώνουν τους αρχαιολογικούς χώρους όπως η Δήλος» σημειώνουν οι επιμελήτριες Ελίνα Κουντούρη και Ιβόνα Μπλάζγουικ (διευθύντριες του NEON και της λονδρέζικης Whitechapel Gallery αντίστοιχα). Τα έργα των καλλιτεχνών συνυπάρχουν με την αρχαιολογική συλλογή του Μουσείου και με ορισμένα τεχνουργήματα που έχουν επιλεγεί από τους αρχαιολόγους της Εφορείας Αρχαιοτήτων Κυκλάδων.

Παρεμπιπτόντως, το Αρχαιολογικό Μουσείο Μυκόνου είναι ένα από τα παλαιότερα της χώρας. Ολοκληρώθηκε το 1902 για να στεγάσει τα ευρήματα από τον «Βόθρο της Καθάρσεως» (426/5 π.Χ.) από ανασκαφή στη Ρήνεια το 1898-1900. Πρόσφατα άρχισε να γίνεται πιο εξωστρεφές και να αποκτά σχέσεις με τη σύγχρονη τέχνη, μια τάση που εντάχθηκε χάρη στον προϊστάμενο της Εφορείας Αρχαιοτήτων Κυκλάδων, Δημήτρη Αθανασούλη. Η αρχή έγινε με την έκθεση «Vanity - Ιστορίες κοσμημάτων από τις Κυκλάδες» το 2016, στην οποία παρουσιάστηκαν αντιπροσωπευτι-

Γαλαζοπράσινες αποχρώσεις
στον Άγιο Σώστη, που για
αρκετούς είναι η ομορφότερη
παράλια της Μυκόνου.

5+2

*Μόνος στη Μύκονο; Σχήμα οξύμωρο. Η μήπως όχι;
Αν ψάξετε καλά, θα ανακαλύψετε καλά κρυμμένα μυστικά
για κοπή μπίρας χωρίς παπαράτσι.*

«ενασηλακτικές»

●
Για να φθάσετε στον Λούλο
θα περπατήσετε λίγο, αξίζει όμως
με το παραπάνω τον κόπο.

Για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, αν θέλετε διακοπές ήσυχες, πολύ ήσυχες, μακριά από τον κόσμο τον πολύ, και αν ονειρεύεστε παραλίες ερημικές όπου είστε ολομόναχοι εσείς και τα θαλασσοπούλια, άντε και δυο-τρεις γερμανοί ή σουηδοί τουρίστες με τις σκηνές τους παραδίπλα, μάλλον δεν επιλέγετε τη Μύκονο. Όμως, με έναν μαγικό τρόπο, αν τελικά επιλέξατε τη Μύκονο γιατί την αγαπάτε και επειδή σας αρέσουν τα ξεφαντώματά της, το κέφι της, η έντασή της, υπάρχει και η δυνατότητα να αποφύγετε για λίγο την πολυκοσμία. Λίγη υπομονή και προσοχή στον καρδόδρομο που πιθανώς θα αναγκαστείτε να ακολουθήσετε με το αυτοκίνητο ή στο μονοπάτι που θα περπατήσετε (προτιμήστε τα κλειστά παπούτσια) και η «εναλλακτική» Μύκονος σάς περιμένει για να την απολαύσετε όπως εσείς θέλετε. Μια Μύκονος με θαυμάσιες παραλίες όπου, κι αν δεν είστε ολομόναχοι, σίγουρα θα έχετε αρκετό χώρο για να απλώσετε την πετσέτα σας, δεν θα έχετε μέσα στα αφτιά σας την εκκωφαντική ενίοτε μουσική των beach bars και δεν θα υποστείτε τον συνωστισμό που επικρατεί στα άλλα, τα πιο πολυσύχναστα (και συνήθως πιο εύκολα προσβάσιμα) μέρη του νησιού. Ιδού μερικές προτάσεις για να δείτε και να απολαύσετε τον πιο κοσμικό προορισμό της Ελλάδας αλλιώς! Και αν... κουραστείτε από την ησυχία, και πάλι έχετε άπειρες επιλογές. Ξέρετε εσείς...

ΑΓΙΟΣ ΣΩΣΤΗΣ

Λένε πως θυμίζει τη Μύκονο άλλων, πιο ήσυχων εποχών – υπάρχουν και εκείνοι που τη θεωρούν την καλύτερη παραλία του νησιού. Ομορφη αμμουδιά, καθαρά νερά, χωρίς τη φασαρία των beach bars. Βρίσκεται στη βορινή πλευρά της Μυκόνου, έχει μια ταβερνούλα για να τοιμήσετε το μεσημέρι και άλλο τίποτα! Την εν λόγω παραλία αγαπούν ιδιαίτερα και όσοι κάνουν γυμνισμό. Απέχει περίπου οκτώ χιλιόμετρα από τη Χώρα.

ΛΟΥΛΟΣ

Ενα χιλιόμετρο μετά το Καλό Λιβάδι, ο Λούλος με τα βοτσαλάκια και τα γαλαζοπράσινα νερά είναι ένας ακόμη μικρός παράδεισος για εκείνους που δεν αγαπούν τις οργανωμένες παραλίες. Θα φτάσετε ακολουθώντας με τα πόδια ένα μικρό μονοπάτι. Η πρόσβαση είναι πολύ εύκολη, η ησυχία και η απομόνωση είναι απολαυστικές!

ΜΕΡΧΙΑ

Η μικρή παραλία της Μερχιάς βρίσκεται οκτώ χιλιόμετρα από την Ανω Μέρα, έχει άμμο, βαθιά νερά και μερικά αλμυρικά κάτω από τα οποία θα βρείτε την πολυπόθητη (και μάλλον σπάνια στις παραλίες του Αιγαίου) σκιά. Η πρόσβαση δεν είναι εύκολη, καθώς ο χωματόδρομος που οδηγεί εκεί σε ορισμένα σημεία είναι αρκετά τραχύς. Ούτε εδώ υπάρχουν ξαπλώστρες και ομπρέλες, οπότε πάρτε τα μέτρα σας.

ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΕΣ